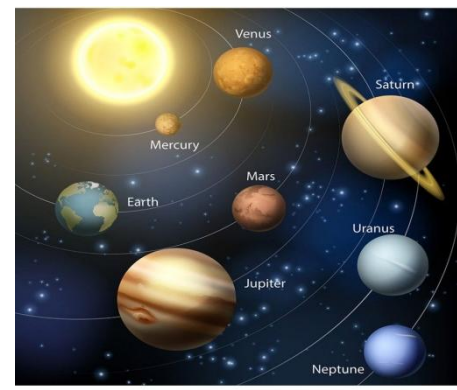

Kertész leszek...

2020.április 14 - április 17.

Kedves Katica csoportos Gyermek és Szülők!

A következő témánk során izgalmas felfedezésekre hívunk Benneteket!

Mi jut először eszetekbe, ha játékból itthonról átkiabálunk hozzátok, hogy:

Hahóóó, föld, Föld!

Nekem, Kata néninek az, hogy a tengeren hajózom, matróz vagyok, és a messzeségben észreveszem a szárazföldet. Erre örömben elkiáltom magamat.

Másodszor az, hogy az Öreg-tó partján tapicskolok az agyagos, vizes homokban nagy melegben, nyáron.

Nekem, Éva néninek az, hogy a napocska meleg sugarai előcsalogatják a kis virágokat, és megszólaltatják a csicsergő madarakat.

És tizedszerre mi jut eszetekbe a Föld szóról?

Képzletben kiabáljatok vissza Ti is nekünk – hahóóóó, mi is látjuk a földet, a Földet!

Ha van kedvetek, akkor írjátok meg a FB csoportban, hogy mit láttok, mit képzeltek el erre a kiáltásra.

Csukjátok be a szemeket, és csak akkor olvassatok tovább, ha már kitaláltatok valamit.... ;)

A következő hetekben alaposan körbejárjuk a „Föld” témáját.

Bízunk benne, hogy az ötleteink arról szólnak majd, ami eszetekbe jutott:

- ~ A Földről, ahol élünk - mi, az emberek, valamint az állatok és a növények.
- ~ Ahol a Katica csoportos gyerekek családjai élnek – a Föld egy darabkáján, Tatán, vagy a környékén.
- ~ Ha elrepülnénk a Holdra, akkor onnan mit látnánk? Onnan bizony nem Tatát látnánk, hanem az egész Föld bolygót.
- ~ Milyen ez a Föld bolygó az űrből? Mitől olyan különleges? Hogyan alakult ki rajta az Élet?
- ~ Miből látszik, hogy valaki él? Mire van szüksége az élőlényeknek ahhoz, hogy életben maradjanak?
- ~ A különleges Földet meg is ünnepeljük. Április hónap 22. napja - a Föld világnapja.
- ~ Vajon vigyázunk is a Földünkre? Mit tehetünk azért, hogy még sokáig élhessünk rajta mi, az emberek, valamint az állatok és a növények?
- ~ Legyünk jó kertészek, akik szépen művelik a földet, gondozzák a kertet, vigyáznak fűre, fára, virágra!
- ~ Gondoskodjunk a háziállatainkról, és hagyjunk teret a vadon élő állatok számára!
- ~ Mi is megszülettünk erre a Földre, édesanyánk adott nekünk életet. Szerető családban rólunk is gondoskodnak a szüleink, itt fejlődünk, növekedünk, nevelődünk. Nemcsak a „Földanyának”, hanem az édesanyáknak is van ünnepe. Május hónap 1. vasárnapján szokták felköszönteni őket a gyermekeik. Kérjétek meg apát, hogy segítsenek nektek a megünneplésben!
- ~ Élünk egészségesen, vigyázzunk magunkra, és vigyázzunk egymásra!

Projekt célja: játékos feladatokon keresztül a természet szépségének megláttatása.

Projekt feladata:

- ~ A gyermekek vegyék észre a környezetükben található természet szépségét
- ~ Természetvédelemre nevelés
- ~ Ismerjék meg szűkebb és tágabb környezetükben lévő növényeket
- ~ A természetes gyermeki kíváncsiság felkeltése, kielégítése tapasztalatszerzéssel, a közvetlen környezet megismerésén keresztül.

Gyűjtünk

Anyagokat – képeket, képeskönyveket, képeslapokat, újságokat, verseket, meséket, DVD-filmeket, zenei anyagot stb. –, amelyeket felhasználhatunk a projekt során.

Tevékenységek:

* Játék:

- ~ Építsetek rakétakilövőt, amihez barkácsolhattok papírhengerből rakétát, de építhettek Legóból, kockából
- ~ Készíthettek társasjátékokat.

Társasjáték: készítése- **Lombos fa-**

Hozzávalók: műszaki lap, színes ceruza, műanyag kupakok, dobókockák

Elkészítése: A fa lombkoronájába a műanyag kupakokat körberajzoljuk. Ezzel el is készítettük a játékunk alaplapját. Annyi alaplapot készítünk, ahány játékos fog játszani, a végén az lesz a győztes, aki a leghamarabb kirakta a köröket a lombon.

Ezt a játékot is többféleképpen lehet játszani:

- a.) A kisebbek színes dobókockával dobnak, amilyen színt dobtak, olyan színű kupakot választanak, majd azt helyezik rá a fa lombkoronájára. Fontos, hogy nevezzék meg a színeket, ennél a játéknál nincs győztes vagy vesztes, a játékban való részvétel a fontos.
- b.) A nagyobb gyerekek színes és pöttyözött dobókockát használnak. Amilyen színű a dobókocka, olyan színű kupakot keresnek, és amennyit dobtak, annyi darabszámot.

Pl. Sárga színű és 3-as, akkor 3 db. sárga színű kupakot helyez el a lombkoronára.

- ~ Társasjáték: Utazás az űrben - nagyoknak, miután beszélgettünk a bolygókról
Hozzávalók: karton; fehér és sárga papír csillagoknak; ezüst holdnak, rakétának, kis kartonlapok a kérdéseknek, dobókocka

Szabályok:

- Ha fehér csillagra lép, akkor válaszol egy kérdésre, amit húz,
- Ha piros csillagra lép, egy körből kimarad.

Kérdések:

1. Naprendszerünk melyik bolygóját nevezik Vörös bolygónak? /Mars/
2. Vannak-e Marslakók, van-e élet a Marson?
3. Melyik bolygó nevezetes a gyűrűjéről? /Szaturnusz/
4. Naprendszer melyik bolygóját nevezik Kék bolygónak? /Föld/
5. Milyennek látszik a Földünk a világűrből, miért?
6. Van-e a Földön élet?
7. Mi szükséges az élethez?
8. Mozog-e a Föld?
9. Miért van a Földön nappal és éjszaka?
10. Miért vannak Földön évszakok?
11. Létezhet-e élet nap nélkül?
12. Van-e levegő a Holdon?
13. Milyen alakját láthatjuk a Holdnak?
14. Járt-e már ember a Holdon?
15. Miért viselnek az űrhajósok szkafandert?
16. Van az űrben a tárgyaknak súlyuk? Minek nevezzük ezt az állapotot?

Fejlesztés: gondolkodás, kreativitás, képzelet, emlékezet, térbeli tájékozódás, probléma megoldás, tervezési képesség, finommotorika, kifejezőkészség, szabálytudat

* Külső világ tevékeny megismerése:

Környezeti tartalom:

Beszélgess a Föld bolygóról, a világűrrel, Naprendszer bolygóiról:

- ~ Nézegessetek képeket, könyveket róluk
- ~ Beszélgetsetek a bolygóról, csillagokról, világűrrel
- ~ A Föld bolygón van csak élet-
- ~ Nézegessetek földgömböt, térképet.

Fejlesztés: gondolkodás, tájékozottság, emlékezet, figyelem, ok-okozati viszonyok felismerése, beszédkedv, beszédértés, szókinccsfeljesztés

* Matematikai tartalom:

- ~ Csillagos égbolt: különböző nagyságú papírcsillagok szétszórása az asztalon. Melyik a kisebb- nagyobb?
- ~ Síkmértani formákból űrhajó kirakása- közben a formák megnevezése...

Fejlesztés: gondolkodás, figyelem, beszédértés, megfigyelőképesség, nagyság-forma differenciálás, összehasonlítás, becslés, problémamegoldás, számolási képesség

* Ének, zene, énekes játék

- ~ Süss fel, nap... <https://www.youtube.com/watch?v=0Ac3tKI5LTg>
- ~ Hold, hold fényes lánc.. <https://www.youtube.com/watch?v=D18FYRtd4Sw>
- ~ Aludj baba, aludjál... <https://www.youtube.com/watch?v=hgCl9LW8qCs>
- ~ Tente baba, tente.. <https://www.youtube.com/watch?v=hgCl9LW8qCs>

Mondóka:

Beszállás durr- durr,	(váltott lábdobbantás)
Rakéta indul.	(váltott lábdobbantás)
Figyeld a Holdat,	(mind két kar felemelése magastarásba)
Elérjük holnap.	(nagyot ugrás, nyújtózkodás az ég felé)

Mondhatjuk a mondókát, énekelhetjük az énekeket halkán- hangosan.

Fejlesztés: figyelem, hallásfejlesztés, éneklési készség, ritmus, pontos szövegejtés

* Verselés, mesélés:

Mese:

- ~ Kántor Zsuzsa : A lámpagyújtogató
- ~ A nap meséje
- ~ Rakétás mese
- ~ A Nap és a Hold története.

Vers:

- ~ Marék Veronika: Mese a csillagról, amelyik túl közel merészkedett a Holdhoz
- ~ Gazdag Erzsébet: Pici csibe alszik
- ~ Nagy az ég ablaka- ringató

Fejlesztés: figyelem, emlékezet, képzelet, beszédértés, pontos szövegejtés

* Rajzolás, festés, mintázás, kézi munka:

Készítsetek bolygókat, űrhajókat, nyakláncot..stb, amihez a gyermeknek kedve van. Pár ötlet és technika:

- ~ Gyurmázás- kör lap nyaklánc- megfestés a kék- zöld színekkel

- ~ Bolygó- bolygók kasírozása

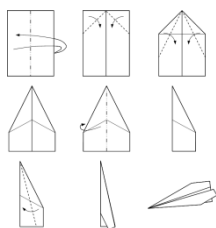
- ~ Bolygók festése lufival fekete kartonra, csillagok festése spricceléssel, illetve színes papír tépéssel

- ~ Űrhajó készítése papírhengerből, kartonból vágással, ragasztással

- ~ Repülő hajtogatás

- ~ Égbolt készítése bubborékos csomagoló festésével, vagy szappanbubborékkal- bolygók, űrhajó festése, ragasztása

Szappanbuborék technika: Egy poharat félig megtöltünk vízzel, teszünk bele festéket, majd mosogatószert és jól összekeverjük. A festékbe szívószálat teszünk, és addig fújjuk, amíg színes buborék fel nem emelkedik a pohár fölé. Ekkor a buborékokra egy papírlapot helyezünk, majd leemeljük róla a papírlapot.

Fejlesztés: figyelem, emlékezet, képzelet, kreativitás, türelem, esztétikai érzék, szem- kéz koordináció, beszédértés, színezés- festés-vágás- ragasztás helyes technikája, problémamegoldó képesség

* Mozgás:

- ~ Járjatok lábujjgeyenyen- mont az óriások (próbáljátok elérni a holdat), rendes járással és guggolásban, mint a törpék
- ~ Nehezítésként kerüljessetek kisebb- nagyobb akadályokat.
- ~ Guggolásból felugrás- mint a rakéta kilövés
- ~ Bukfencezzetek- forognak a bolygók
- ~ Labdagyakorlatok: (amennyire tömb lakásban lehet)
 - labdavezetés akadályok között
 - labda leütése, elkapása két kézzel
 - kisebb labdával célba-kosárba- dobás

Fejlesztés: figyelem, fegyelem,téri tájékozódás, szem- kéz – láb koordináció, helyes járások, ügyesség, erőnlét, labdakezelés, egyensúlyérzék

Segítségként a versek, mesék szövege:

Marék Veronika: Mese a csillagról, amelyik túl közel merészkedett a Holdhoz

Kuncog a csillag:
Csökken a Hold!
Már csak egy kifli,
Már csak egy pont.

Nevet a csillag:
Sötét a Hold!
Fekete égen
Fekete folt.

Figyel a csillag:
Dagad a Hold!
Kövérébb lett, mint
Amilyen volt!

Zokog a csillag:
Teli a Hold!
Hatalmas fénye
Csillagot olt!

Nagy az ég ablaka- ringató

Nagy az ég ablaka,
süt a hold éjszaka,
Letekint egymaga:
aludjál, kisbaba!

Gazdag Erzsi: Pici csibe alszik

Pici csibe alszik
pehelyes, puha ágyon,
tyúkanyó vetette
még ezen a nyáron.

Pelyhét maga szedte,
szárnya alá tette,
pici csibe tollpárnáját
odaegyengette.

Pici csibe alszik.
Jaj, de szép az álma!
Sárga csibe puha álmát
tyúkanyó vigyázza.

Aludj csibém kot-kot,
énekelget néki,
s félszemmel a sárgaszemű
kukoricát nézi.

Kántor Zsuzsa: A lámpagyújtogató

Egyszer volt egy hosszú nyakú zsiráf. Se barátja, se munkája. Semmi dolga se volt, csak csatangolt a világban. Olyan hosszú volt a nyaka, hogy felért a feje az égig. Ilyen hosszú nyakú zsiráfot még nem látott senki. Ő is csak töprenkedett:

- Mire jó, hogy felérek az égig?

Így kisegér felkiabált neki az erdőszélről:

- Hogy vagy, Zsiráf?

Eltartott egy ideig, amíg visszaért a válasz:

- Megvagyok.

Egérke ennyiből is meghallotta, hogy Zsiráf nem jól érzi magát, csak nem szeret panaszkodni. Ejj, ej, bánatos szegény. Jól kieresztette a hangját, úgy kérdezte:

- Mi bajod, Zsiráf?

Előbb szállt a sóhajtás az irdatlan magasból, aztán a felelet:

- Egyedül vagyok itt fent, se barátom, se szórakozásom. Mi dolgom a világon?

Egérke alig értette, mit mond. Inkább csak kitalálta. És válaszképp ezt kiabálta:

- Hát a csillagok? Kérdezd meg a csillagokat!

Csak úgy mondta, meg sem gondolta, s máris továbbszaladt.

Zsiráf azonban eltűnődött: egy életem, egy halálom - megpróbálom. S alig alkonyodott, rálehelte a csillagokra.

Persze nem akárhogyan. Szépen, finoman. S aztán csak bámult. Mert mi történt? Egyszeriben felfényltek, majdhogynem ránevettek:

- Rájöttél végre? Te vagy a lámpagyújtogató!

Hű, de megörült a Zsiráf!

Sorban fényesre lehelte a csillagokat, és aztán mit csinált? Finoman fújni kezdte őket. Előbb kettesével, sorba, sorba, aztán hármával, később meg körbe-körbe, azok meg jöttek-mentek, ahogyan ő terelgette, de nem muzájából, hanem szívesen, mulatságból, s megmondták kereken:

- Rájöttél végre? Te vagy a boltrendező!

- Miféle bolté?

- Hát az égbolté.

Hű, de boldog volt a Zsiráf!

Rendezgette őket mindenféle formába. Eljátszott velük csudára, és persze gondja volt közben arra is, hogy fényesen süssenek erre is meg amarra is.

Hajnalra aztán eloltotta mindet. Elfújta, akár a gyertyákat.

Sétált az erdőn, dudorászott. Arra jött Egérke s felkiabált:

- Hogy vagy, Zsiráf?

- Megvagyok - jött a gyors válasz, pattant, akár a gumilabda, frissen, vidáman.

Hallatszott most, hogy Zsiráf remekül érzi magát, büszkén kérdezte fentről:

- Milyen volt az éjszaka odalent?

- Csak úgy szikráztak a csillagok!

Zsiráf képén előmlött a mosoly.

- Nohát én szikráztatom őket, én is gyújtogatom, én is oltogatom. Én is rendezgetem, én is sorjáztatom. Arra, amerre gondolom.

Meghökken Egérke, felkiáltott:

- Jaj, azért a szekeret ne bántsod?

- Miféle szekeret?

- Hát a Göncölt. A Fiastyúkot se! A Tejúthoz se nyúlj! Hanem egy kis lámpást a lakásom fölé, ha nem nagy fáradtság neked, odafújhatnál, hogyha lehet...

- Egy házilámpást? Meglesz! - és Zsiráf továbbcsörtetett.

S azóta, ha hiszitek, ha nem, az egérlakás fölött kel az esthajnalcsillag, s hajnaltájt ott alszik ki az utolsó ezüsthajnalcsillag.

A nap meséje

Szudorka, a kismanó, és a Nap jó barátok lettek. Szudorka kalandokat keresve indult vándorútra, a Nap pedig szívesen tartott vele, és megtartotta az ígéretét, mesélt neki:

Régen történt már, nagyon, nagyon régen, de ma is emlékszik minden madár arra a különös tavaszra. Egy szép, fényes reggelen a Nap figyelte a kismadarak röptét a levegőben, és kérlelni kezdte őket.

- Madárkák, gyertek velem játszani! Annyira unatkozom!

- Szívesen, szívesen! – csivítették a kismadarak, és szállni kezdtek a Nap felé. Alig tettek meg azonban néhány szárnycsapásnyi utat, ijedten csipogni kezdtek:

- Jaj, jaj, nem tudunk közelebb menni, megégetsz minket! Ne süss olyan erősen, mert nem leszünk a barátaid!

A Nap szomorúan tovább ballagott az égbolton, és csökkenteni kezdte az erejét.

Hamarosan megpillantotta a levegőben úszó pillangókat:

- Pillangók, gyertek velem játszani, annyira unatkozom! – kérte őket.

- Szívesen, szívesen! – felelték a pillangók, és repülni kezdtek a Nap felé. Kis idő múlva azonban ijedten kiáltottak föl:

- Jaj, jaj, nem tudunk közelebb menni, megégetsz minket! Ne süss olyan erősen, mert nem leszünk a barátaid!

A Nap szomorúan ment tovább, és tovább csökkentette az erejét. Hűvös lett a Földön, lassan összecukódtak a virágok szirmai. A méhecskék hiába szálltak virágról virágra, sorjában zárva találták valamennyit.

- Méhecskék, méhecskék, gyertek velem játszani! – szólította meg őket a Nap – Úgy unatkozom!

- Szívesen-szívesen! – felelték a méhecskék – Itt úgyis nagyon hideg van! Repülni kezdtek a Nap felé, de egyszer csak ijedten zümmögni kezdtek:

- Jaj, jaj, nem tudunk közelebb menni, megégetsz minket! Ne süss olyan erősen, különben nem leszünk a barátaid!

A Nap nagyon szomorú lett, bánatában már alig-alig pislákkolt csak, és egy kövér, szürke felhő

háta mögé bujdosott.

Ekkor azonban a Földön havazni kezdett, hideg lett.

A madarak, a pillangók, a méhecskék dermedten feküdtek, mozdulni sem tudtak már. A virágok megfagytak, szomorú, jeges uralom vette kezdetét. A Nap pedig búslakodott magában egy ideig a

szürke felhő háta mögött, aztán ezt is megunt, és kíváncsian kikukkantott onnan. Mikor

lenézett a Földre, a dermedt, élettelen világot meglátva nagyon megijedt. Lejjebb ereszkedett, és óvatos sugarakkal ébresztgetni kezdte a fagyott madárkákat, a pillangókat, a méhecskéket, a virágokat, és sorban a többi élőlényt is.

- Jaj, kérlek, ne haljatok meg, olyan üres ez a világ nélkületek!

És ahogy cirógatta őket sugaraival, amerre haladt, lassan olvadni kezdett a hó és jég, langyosodott a levegő, fű sarjadt, virág nyílt nyomában. Hamarosan megtelt étellel a Föld, újra csivitelni kezdtek a madarak, vidáman kergetőztek a pillangók, a méhecskék virágról virágra szálltostak.

-Köszönjük, hogy megmentettél minket az örök hidegtől! – szóltak a kis élőlények a Naphoz, ő

pedig boldogan figyelte őket odafentről. Nem unatkozott már, tudta, hogy milyen fontos feladata van. Körbe-körbe sétált a Földön, hogy lássa, mindenhol rendben mennek-e a dolgok. Naphoz, ő

pedig boldogan figyelte őket odafentről. Nem unatkozott már, tudta, hogy milyen fontos feladata van. Körbe-körbe sétált a Földön, hogy lássa, mindenhol rendben mennek-e a dolgok. Mikor útra kelt, figyelmeztette kis barátait, hogy egy időre elhagyja őket. Ilyenkor a természet hosszú álmra készülődött. Az állatok vastag bundát növesztettek, ételmet gyűjtöttek, vagy elbújtak a hideg elől,

esetleg követték a Napot, s ott, távoli vidékeken kerestek új otthont. A fák, bokrok lehullatták leveleiket, s elaludtak ők is. Pihentek egészen addig, míg szeretett barátjuk vissza nem tért ismét, és forró csókjával, sugarainak cirógatásával felébresztette őket.

Mikor útra kelt, figyelmeztette kis barátait, hogy egy időre elhagyja őket. Ilyenkor a természet hosszú álmra készülődött. Az állatok vastag bundát növesztettek, ételmet gyűjtöttek, vagy elbújtak a hideg elől, esetleg követték a Napot, s ott, távoli vidékeken kerestek új otthont. A fák, bokrok lehullatták leveleiket, s elaludtak ők is. Pihentek egészen addig, míg szeretett barátjuk vissza nem tért ismét, és forró csókjával, sugarainak cirógatásával felébresztette őket

A Nap és a Hold története

Valamikor régen nem volt Nap és nem volt Hold. Le voltak láncolva a világ túlsó végén, sárkányok között és óriások között. És nem engedték szabadon sem a Napot, sem a Holdat.

Élt akkor két ember. Ebben a két emberben igen nagy erő lakozott, azt tartották róluk, ők a földkerekség legbátrabb és legerősebb emberei, akik nem rettennek meg semmitől. Ők tudták csak, hol van leláncolva a Nap és a Hold, és el is indultak a kiszabadításukra. Mentek, mendegéltek, Vándoroltak, hat teljes hónapig, sárkányok földjén keresztül, óriások földjén keresztül.

És elértek a Naphoz és a Holdhoz. Harcba léptek a fenevad sárkányállatokkal és a rettenetes óriásokkal, akik láncok között tartották a Napot és a Holdat, megverekedtek velük, és győzelmet vettek rajtuk.

Mondta ekkor az egyik ember:

-Én fogom vinni a Napot!

Mondta a másik ember:

-Én pedig viszem a Holdat!

A Nap és a Hold útra szánta magát, ők meg leoldozták róluk a láncokat. És visszaindultak a világ túlsó végéről, sárkányok földjén keresztül, óriások földjén keresztül. Ahogyan jöttek, jődögéltek, útközben olyan tüzesre felizzott a Nap, hogy aki hozta a hóna alatt, azt az embert teljesen sötétre égette. Azért barna bőrűek a cigányok, mert annak az embernek a leszármazottai.

A másik embernek pedig, aki a Holdat hozta a hóna alatt, minden nemzetsége fehér lett, őtőle a fehér emberek erednek.

Amíg jődögéltek visszafelé, eltelt három hónap. És hónuk alatt hozván a megmentett fényességeket, az égitestszabadítók hazaérkeztek. De a cigány ember ott tartotta a házában a Napot, a fehér ember meg ott tartotta házában a Holdat, hogy csak nekik világítsanak, nem akarták őket elbocsájtani.

És akkor sírni kezdett értük az ég, könnyeivel elárasztotta az egész földet. Az a könnyhullatás gazelmaszudvolt az első eső a világon, amikor az ég megsíratta a Napot és a Holdat. Azóta van eső.

Mondja a Holdnak a fehér ember:

-Én fölengedlek téged, de fogadd meg, hogy minden hónap első péntekén megújulsz és megjelenysz az égen!

A Hold megígérte, hogy így lesz.

Ezért van, hogy minden hónap első péntekén megújul, a hónap utolján meg letűnik az égről a Hold.

És fogadságot tett a Nap is, hasonlóan a Holdhoz. A Nap azt az esküvést végezte el, hogy mindennap sütni fog. Föl is kell a nap, még télvíz idején is, és bár egyformán izzik állandóan, a tél havában nincsen nagy hatalma, mert a hideg nem engedi neki, hogy olyan uralmat vessen a világra, mint nyáron.

Amikor a fogadságok megtörténtek, a két ember fölengedte a fényességeket.

És a Nap, ahogyan ígérte, megébredvén minden reggel, elindul és körülkerüli az összes országokat, de éjszakára oda tér vissza szállásra, ahonnan a láncok közül elhozták őt az emberek. És ugyanúgy cselekszik a Hold is. Hogy miért? Azért, mert a Nap és a Hold a nyugati ég alól származnak, és oda van vágyakozásuk, ott van a hazájuk. Ott születtek, ott tudnak elnyugodni, ezért megy le a Nap és a Hold mindig nyugaton.

Rakétás-mese

Kobak addig vágyott egy űrrakétára, míg végül Gabika kapott. Piros volt és kék és zöld és sárga.

– Miért ilyen tarka? – vizsgálgatta Kobak.

– Nem látod, hogy olyan, mint a szivárvány? – büszkélkedett Gabika.

– És miért olyan, mint a szivárvány?

– Hogy a Mars-lakók ne vegyék észre. Akkor azt hiszik, hogy szivárvány, és én csak rájuk irányítom a rakétámat, és – bumm! – szétrobbantom őket.

– Én fehér rakétát csinálok – komolyodott el Kobak.

– Olyan rakétát, ami nem robbant szét semmit sem.

– Hát akkor mire való?

– Repülni fog és énekelni.

És ahogy hazaért, rajzolt egy rakétát, és megmutatta a földgömbnek.

De a földgömbnek nem tetszett.

– Azt mondtad, hogy fehér rakétát rajzolsz.

– De fehér papírra nem lehet fehérrel rajzolni.

– De én fehér rakétát akarok! – fordult el a földgömb.

– Na várj csak! – mondta Kobak, és kivágta a rakétát.

– Na, most már szép fehér.

– De lapos – kukkantott vissza a földgömb.

– Akkor felgömbölyítem és összeragasztom.

A földgömb visszafordult.

– Na, lássam!

– Várj, mindjárt megszárad, és akkor beszélgethetsz vele.

– De én azt akarom, hogy repüljön.

– Repülni fog. De mielőtt elröpítem, elbúcsúzhatnál tőle. Hogy ne legyen nagyon egyedül az űrben.

– Jó. Megszáradt már?

– Meg.

– Akkor, szerbusz, rakéta!

– Szerbusz, földgömb! Én most elrepülök. Ha nagyon unod magad, akkor pördülj hármat, és visszajövök.

Avval már fel is repült.

A földgömb várt, várt az asztalon, aztán unni kezdte magát.

– Gyere vissza! Gyere vissza! – kiabált a rakéta után.

De a rakéta nem hallotta.

– Gyere, mert pördülök! – kiáltotta megint, és háromszor megpördült maga körül.

– Hívtál, itt vagyok! – huppant mellé a rakéta.

– Merre jártál?

– A Holdban.

– Mit láttál?

– Hegyeket, tengereket.

– Mit csináltál?

- Repültem és rólad énekeltem.
- Jaj, de jó! – nevetett a földgömb. – És most játszol velem?
- Körberekülök. Jó?
- Jó.
- De aztán elröpülök a Napba.
- De visszajössz?
- Visszajövök.
- És nem robbantod fel?
- Dehogyan robbantom. Én repülő rakéta vagyok.
- És énekelsz rólam?
- Énekelek.
- Akkor jó utat!
- Viszontlátásra – intett vissza a rakéta, és felröppent a Napba.

Másnap Kobak zsebre dugott kézzel állt meg Gabika mellett.

- Nekem is van rakétám. Fehér.
- Nagy dolog! El se tud bújni a szivárvány mögé. Jön az én rakétám és – bumm! – felrobbantja.
- De az én rakétám repül és énekel!
- Nagy dolog. Jön az én rakétám és – bumm! – felrobbantja.
- De az én rakétám beszélget a földgömbbel. Reggel azt mondja neki, hogy „Jó reggelt, földgömb!”, és akkor a földgömb pördül egyet örömeiben, és a tengerekből kiütegetnek a halak az uszonyukkal, és a tengeri csikók kidugják a fejüket.
- És akkor jön az én rakétám, és – sutt! – lekaszabolja a tengeri csikók fejét!
- Unalmas vagy – mondta Kobak, és – püff! – kiütötte Gabika kezéből a rakétát.